

izložba • radova •
profesora • škole •
primijenjene • um
jetnosti • i • dizajna

IZLOŽBENI SALON »IZIDOR KRŠNJIĆ«
TRG MARŠALA TITA 11, ZAGREB
18. – 30. XII. 2013.

Ishodište i kontekst svake pedagojske i pedagoške ideje može se, u osnovi, odrediti putem temeljnih zamisli o svrsi i zadaćama prenošenja svekolikog civilizacijskog i kulturološkog iskustva konkretne socijalne sredine na mlađi naraštaj – učenike. Ta se temeljna zamisao kroz povijest ideje o odgoju/obrazovanju razvijala u tri osnovna smjera. Prvi je inzistirao na potrebi razvijanja ukupnih sposobnosti pojedinca/učenika, dok je drugi polazio od potrebe da se pojedinac/učenik maksimalno osposobi za one funkcije života u konkretnom društvu konkretne države koje mu pripadaju prema staležu, vremenu, okolnostima i rangu. Treći je, pak, izražavao tradicionalistički pristup, s naglaskom na arhiviranje, očuvanje i prenošenje duhovnih, kulturnih, znanstvenih i empirijskih znanja i iskustava ljudske baštine u najširem smislu. Danas pod izobrazbom podrazumijevamo sve stručno-teorijske i praktične razine stjecanja znanja od srednje škole do fakulteta, mnogobrojne oblike manualnog i intelektualnog osposobljavanja i usavršavanja na svim razinama školskih sustava, pod stručnim i profesionalnim vodstvom visoko obrazovanih nastavnika/mentora.

Naša je Škola, osnovana 1882. g., uvijek s ponosom isticala doprinos svojih profesora i đaka izgradnji i prosperitetu hrvatske kulturne baštine (uostalom, đaci i profesori Škole osnivači su i današnje Akademije likovnih umjetnosti) i pritom se, ne bez značaja te oslobođeni svake namjere i špekulacije, larpurlartistički iskreno kretala usporedo s potrebama i strujanjima nacionalnog bića tijekom stoljeća prepunog političkih previranja, sukoba i dijeljenja na *prave i neprave*, sinkretički neupitno slijedeći svoju sudbinu. I upravo su profesori bili ti koji su, *naoružani* jedino talentom, iskustvom i višom spoznajom, propedeutički uporno krenuli u tumačenje beskrajno rasprostranjenog svijeta stvarnosti svojim učenicima, svijeta koji je tu bio prije ljudske spoznaje, potpuno nezavisan od nje i izvan nje trajno postojeći, tako da je ljudska spoznaja spram toga svijeta stvarnosti sekundarna pojava. Upravo su profesori katalizatori umjetničkih procesa prema učenicima, regulatori procesa opčinjavanja i identifikatori onoga egzistentnoga što živi van čovjeka i djeluje na našu svijest izvana, cijedeći se kroz gusto sito naših osjetilnih kvaliteta. I, napokon, upravo su profesori ti koji, uspostavljajući hermeneutički dijalog, uslijed raznog kretanja pojava oko učenika – primatelja prepoznaju i tumače sve što postoji i što se pričinja da postoji, sve što se podudara sa stvarnošću ili *jest* stvarnost, navodnjavajući mladenačko učeničko *jastvo* njihovim vlastitim plimama i oseckama osobnih dojmova. *Conditio humana*, u najopćenitijem i najljudskijem smislu riječi.

Na žalost, Škola ni uz najbolju volju nije mogla zadržati invarijantnost pedagoško-kulturnih procesa kroz cijelo vrijeme postojanja, pa

su tako pojedini dogmatski simplifikatori izazvali svojevrsnu duhovnu incineraciju koja je vidljivo utjecala i na dio naraštaja i njihovo likovno stvaralaštvo. S vremenom su se stvari počele vraćati *na staro*, ali to je potaklo razmišljanje o ozbiljnijoj, utilitarnoj selekciji učiteljskog kadra u kojoj nema mjesta duhovnom somnambulizmu mediokriteta, već *povratku na novo* – stabilnim civilizacijskim standardima proeuropske i moderne Škole, u kojoj je odgoj središnja kategorija socijalizacije i gdje je prioritet usklađivanje učeničkih izvornih nagona s moralnim strukturnama. Epistemologija svake *Povijesti* i njezino tumačenje mladima vrlo je odgovoran posao jer je po definiciji egzogen, a krajnji cilj je upravo pobuditi kod učenika endogenu reakciju, jer tako počinje shvaćanje. *Pravi Profesor* je *prosvjetitelj* koji pruža priliku učeniku da se podigne na viši stupanj zrelosti i da unutar civilizacijskih granica ostvari individualni odnos spram kulturnih dobara, jer tek kulturalna osobnost omogućuje duševni nadzor nad sobom te raznolike oblike *sublimacije* nagona, odnosno psihičku preobrazbu koja često dovodi do vrhunskih umjetničkih djela. Ne smije se dopustiti sinergija individualnih poremećaja i ideoloških naboja u eratično-psihičkoj strukturi pojedinaca već valja inzistirati na razumskoj zrelosti uz zavidnu etičku razinu i civilizacijski *decorum* kakav i dolikuje profesoru naše Škole. Jer, đaci su uvijek na prvom mjestu.

Stoga posebno veseli ova izložba profesorskog godišnjeg (?) umjetničkog pregalaštva, svojevrsni sinkretizam pedagoškog i artističkog kao osobna kodifikacija i psihološki IBAN pojedinca-predavača i njegovog likovnog znaka. Učenik se tako kroz samoreferencijalnost izložbe može osobno uvjeriti u vjerodostojnost profesorova učenja i dodatno vizualno osnažiti unutarnje prijepore glede svijeta umjetnosti i svojih stavova općenito. Ujedno postaje recipijent profesorova unutarnjeg likovnog *ja* i biva povučen na istu emocionalnu frekvenciju kroz jezični znak slike svoga učitelja te postaje dijelom tradicije prethodnih naraštaja i njihove povijesne distinkcije.

Veliki je njemački povjesničar umjetnosti Wilhelm Worringer (1881. – 1965.), prvi znanstvenik u novijoj povijesti umjetnosti koji je postavio smjernice modernoj kreativnosti i prvi kritičar kulture, rekao da umjetnik *iskazuje potrebu za transcendencijom i građenjem protusvjetova koji su zaštićeni od pogibelji života*. Na nama profesorima je, dakle, da postanemo neimari u obrani od deprecijativne okoline i pomognemo učenicima u stvaranju osobnih kreativnih svjetova, kako bi i oni jednoga dana zauzeli mjesto uz široku trpezu pustolovine duha koju nazivamo *Umjetnošću*.

Damir Brčić, docent

Vesna Pleše

Haljina, ručno tkanje – ondulé tehnika, 2013.

Mirjana Tomašević Dančević

Cvjetovi asfalta 2 / Les fleurs d'asphalte 2,
digitalni tisak, 70 × 50 cm, 2013.

Hrvoje Ljubić

Podnevna promenade gospodina Zadrazil, tučeni posrebreni bakar,
48 × 48 cm, 2011.

Judita Šercar

Pad, kombinirana tehnika, 75 × 15 cm, 2013.

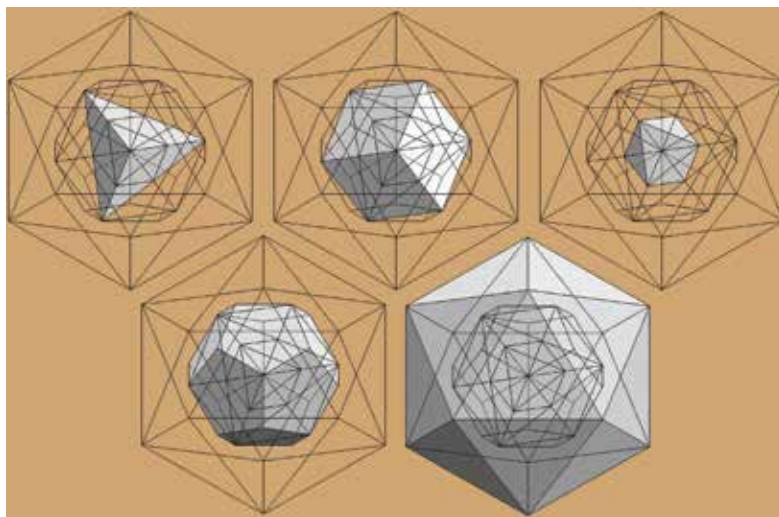

Jure Kokeza
Tragovi (triptih), aquatinta,
 100 × 70 cm, 2013.

Ivančica Cvitić-Znidarčić
Mrtva priroda, akvarel-vinorel, 53 × 43 cm, 2013.

Ivica Kiš
Kozmički sklad, skica-model skulpture, promjer opisane kugle:
 30 cm, 2013.

Marija Krstić Lukač

Nemam vremena za umjetnost XIII, lijevani
polirani aluminij, 30 × 30 cm, 2013.

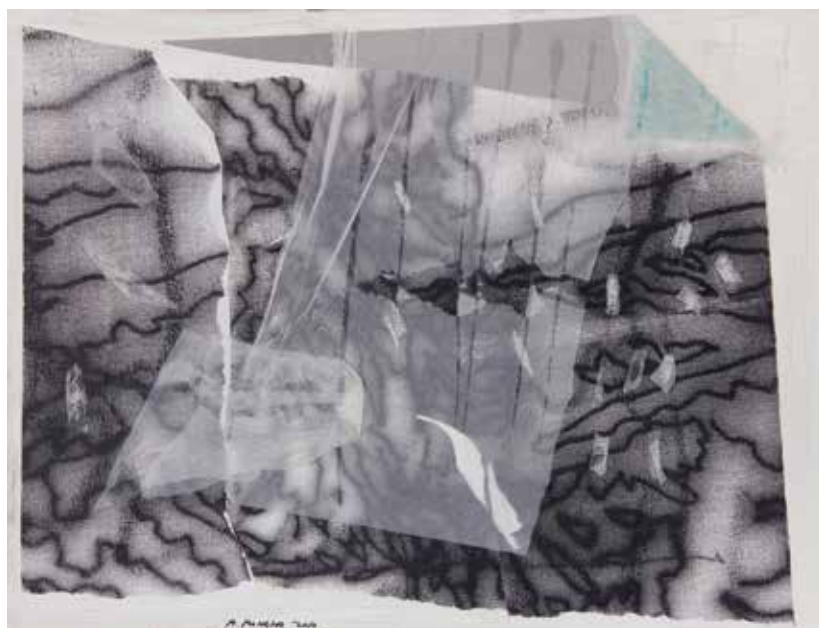

Srđan Jelisić

Pokrštavanje, kombinirana tehnika,
30 × 40 cm, 2013.

Marcela Munger

Polje, kombinirana tehnika,
65 × 85 cm, 2010.

Janko Petrović

Mala ljuštura, lijevani aluminij,
7 × 15 × 14 cm, 2013.

Matej Pašalić

Dikobrazov potok, olovka na papiru,
70 × 40 cm, 2013.

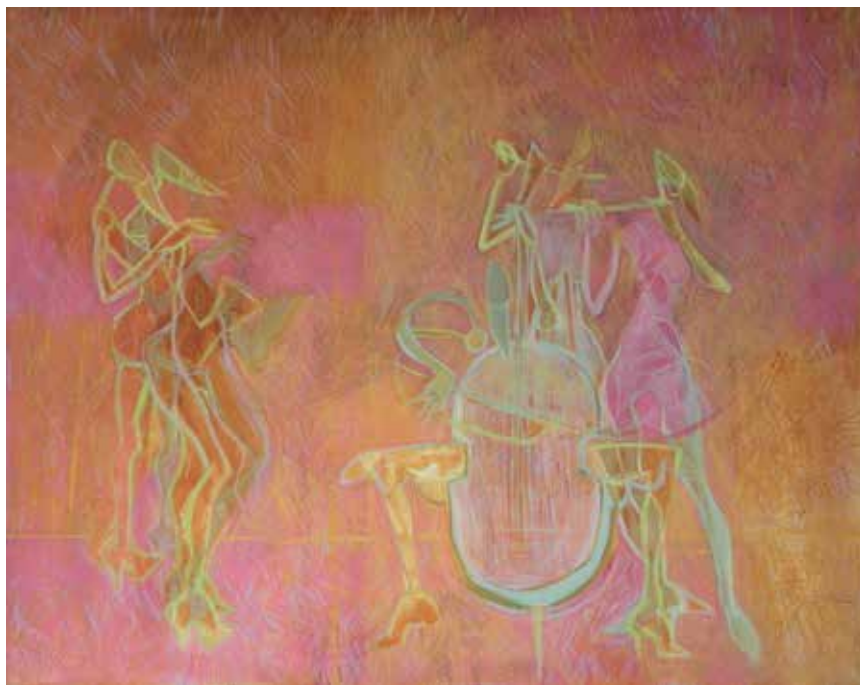
Tihomir Razum

Balkon na vrhu brda, ulje na platnu,
100 × 80 cm, 2013.

Zvonimir Zagoda

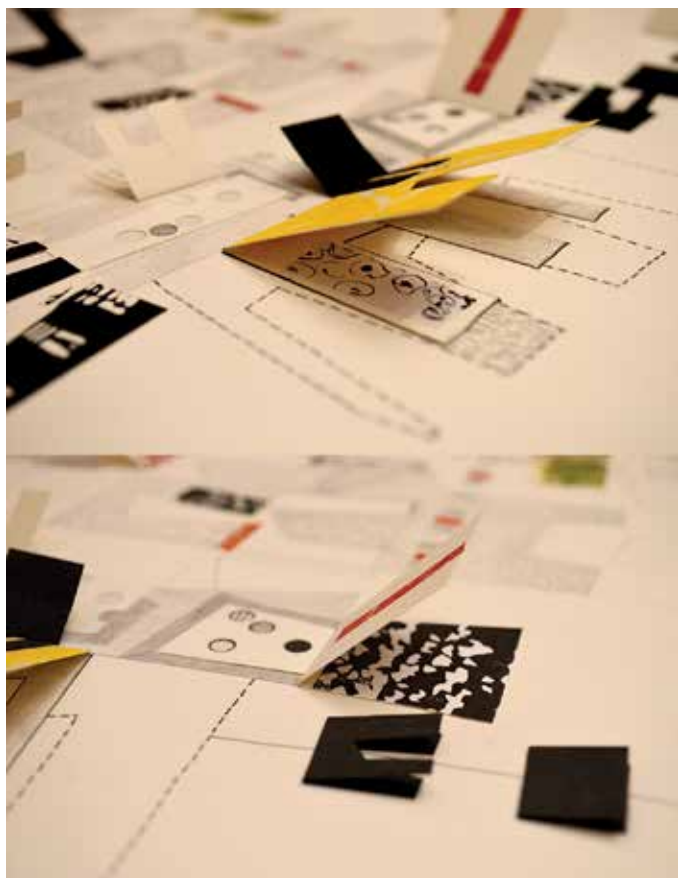
Refleksi, digitalna fotografija,
30 × 70 cm, 2012.

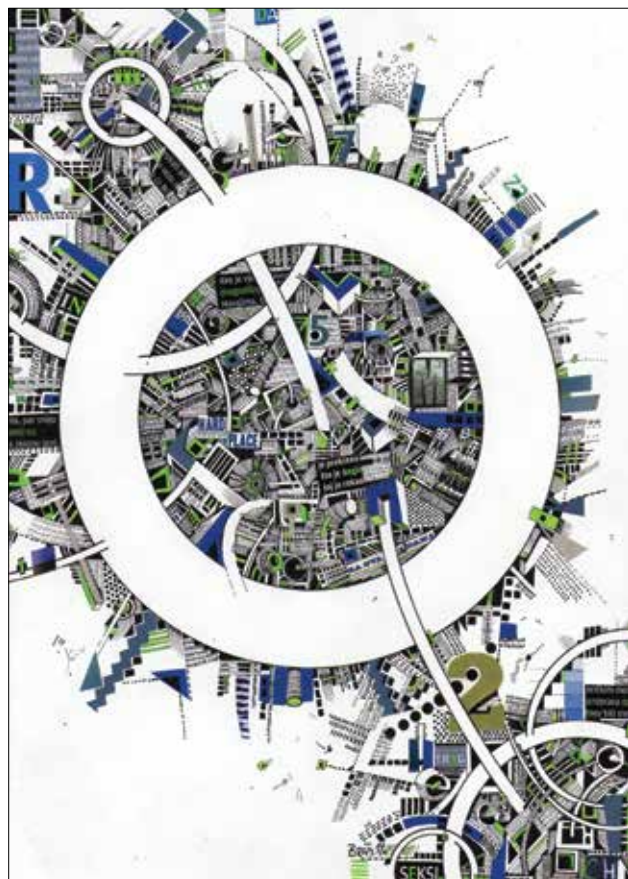

Vladimir Šimunić
Na rubu, fotografija
 (C/B negativ, inkjet print),
 60 × 100 cm, 2013.

Anita Parlov
Melodija novog početka,
 akril na platnu,
 120 × 150 cm, 2013.

Vinka Mortigjija Anušić
Prozori, kolaž, 50 x 70 cm, 2013.

Damir Brčić
Filipova plava, kombinirana tehnika,
 50 x 70 cm, 2013.

Vladimir Meglič
Zagonetka, ulje na platnu,
 85 × 100 cm, 2013.

Petra Held
Smiješno čudovište – scenografsko
 rješenje predstave kazališta
Mala scena, 2013.

Maja Vego

laminirana epoksidna smola,
80 × 100 cm, 2013.

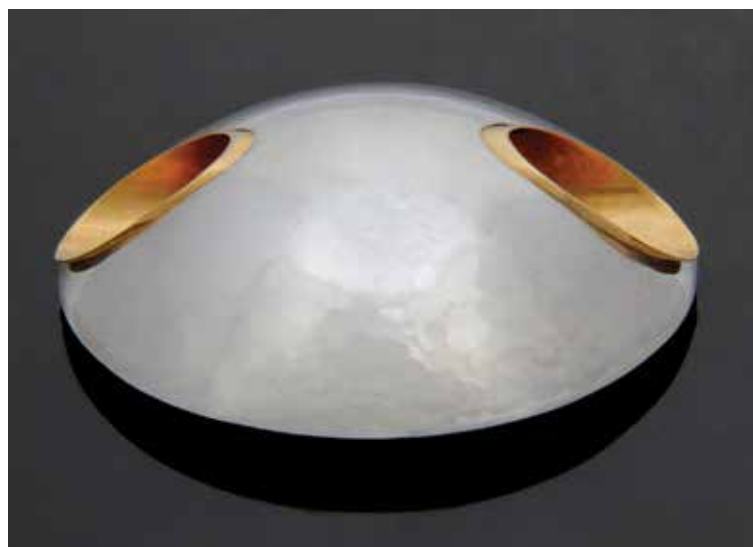

Jadranka Krajnović

Moj Hlapić, kombinirana tehnika,
115 × 90 cm, 2013.

Luka Petrinjak

Flauta (medalja), rukom kovano srebro 925
promila čistoće i pozlaćeni srebrni segment
flaute, 90 × 90 × 30 mm, 2012.

Morana Kukec

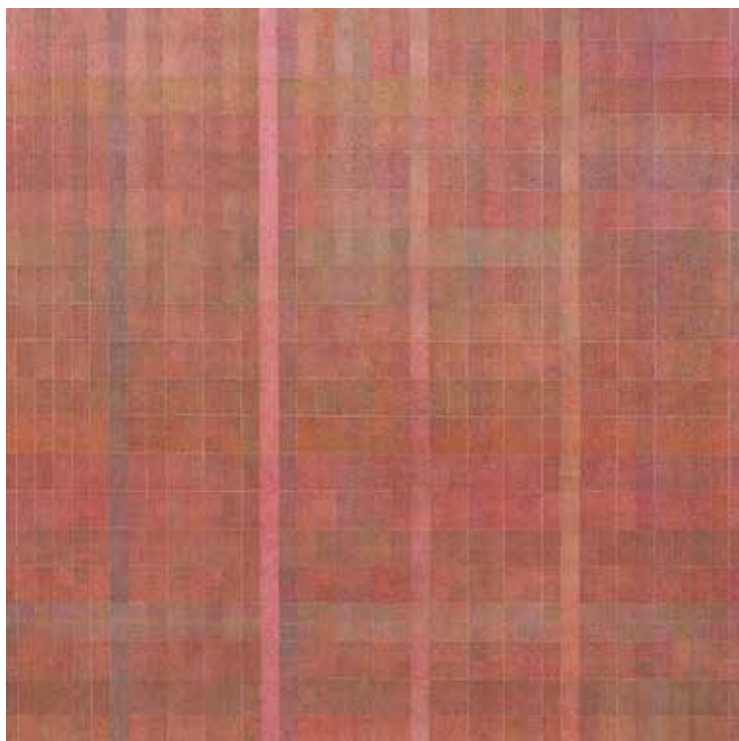
Bolničke kontradikcije, digitalna fotografija,
44 × 60 cm, 2013.

Lucija Gudlin

Bez naziva, keramika,
31 × 26 × 9 cm, 2013.

Tomislav Tomić

Priča o doktoru Dolittleu, tuš u boji i akril,
13 × 19 cm, 2012.

Igor Modrić

Koliko još?, akril na platnu,
130 × 130 cm, 2013.

Filip Pintarić i Zvonimir Boban

(suradnici: Vinka Mortigijja Anušić,
Bernarda Cesar, Marija Juza)
Chocolat 041, koncept i uređenje
interijera, 2013.

Aleksandar Kukec

Kruna trga, fotografija,
31 × 42 cm, 2013.

Milivoj Čeran

Court of the Dark Prince Grazz't,

akril na papiru, 50 × 60 cm, 2013.

Naslovnica za Dungeon Magazine br. 212.,

© Wizards of the Coast LLC

Nevia Vukelić

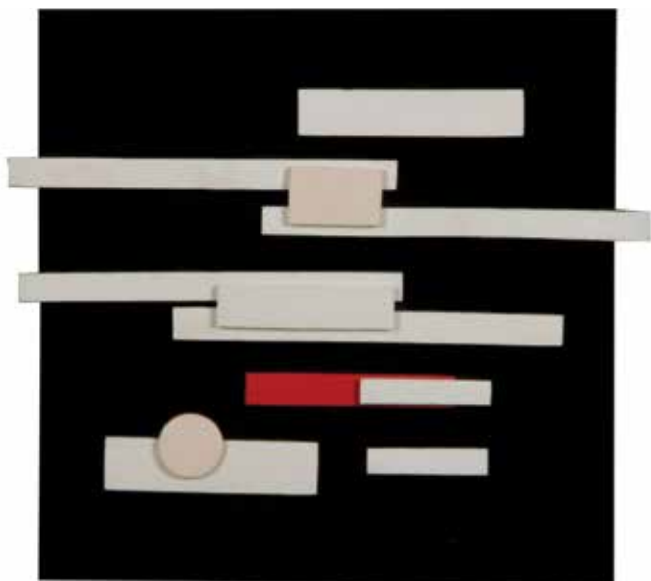
Bez naziva, bijela glina na pleksiglasu,

30/30 cm, 2013.

Miroslav Sabolić

Okvir, drvo i pocinčani lim,

110 × 113 cm

Sanja Balen

Kompozicija s orhidejom, ulje na platnu,
40 × 50 cm, 2013.

Željka Šaravanja

Kraljevstvo nebesko, digitalna fotografija,
30 × 40 cm, 2013.

Mirela Jukić

Jesen u meni, digitalna fotografija,
70 × 55 cm, 2013.

Mak Melcher

Dječak, bronca, 68 × 37 × 23 cm, 2006.

Bojana Švertasek

Žmonfu, kombinirana tehnika, 2013.

Izložbeni salon »Izidor Kršnjavi« • Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • Trg maršala Tita 11

e-mail: izlozbenisalon.izidorkrsnjavi@gmail.com • www.ss-primijenjenaumjetnostidizajn-zg.skole.hr

Izdavač: Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb • *Za izdavača:* Marija Krstić Lukač • *Voditelj Salona:* Igor Modrić • *Likovni postav:* Anita Parlov, Igor Modrić • *Predgovor:* Damir Brčić • *Fotografije:* Vladimir Šimunić • *Savjet Salona:* Nikola Albaneže, Marijana Birtić, Jagor Bučan, Anita Parlov, Filip Pintarić, Marijan Richter, Vladimir Rismondo ml., Zrinka Tatomir • *Lektura:* Silva Tomanić Kiš • *Grafička priprema:* ArTresor naklada, Zagreb • *Tisak:* Tiskara Zelina d.d., Sv. Ivan Zelina • *Naklada:* 300 primjeraka